

Sygn. akt VUa 32/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie: SSO Andrzej Marek

SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2014 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z odwołania G. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 15 października 2013 roku ***sygn. akt*** IV U 277/13

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.z dnia 3 lipca 2013 roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu G. S.prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 12 kwietnia 2013 roku do dnia 24 lipca 2013 roku.

W uzasadnieniu stwierdził, iż zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. jedn.: Dz.U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 z późn. zm.), zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Trwanie ubezpieczenia chorobowego związane jest z posiadaniem tytułu ubezpieczenia chorobowego. Przyjęta przez organ rentowy interpretacja tego przepisu, zgodnie z którą były prokurator nie podlega ubezpieczeniu społecznemu jest błędna. Brzmienie przepisu art. 6 ust. 1 pkt. 1 tej ustawy jednoznacznie wskazuje, że przepis ten nie ma zastosowania do osób pełniących funkcję prokuratora. W sytuacji jednak zaprzestania pełnienia funkcji prokuratora i odprowadzenia za niego za okres pełnienia służby składki ubezpieczeniowej stosownie do regulacji art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 roku o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2011 roku nr 270 poz. 1599 osoba taka wraca do systemu ubezpieczeń społecznych. W związku z tym, zgodnie z cytowanym na wstępie art. 6 ust. 1 ustawy o SUS, po uregulowaniu przez byłego pracodawcę należnych składek status ubezpieczonego w systemie powszechnym powraca jako podlegającemu ochronie ubezpieczeniowej, w tym na wypadek choroby z założeniem,

iż spełnione zostały warunki określone w art.6 i 7 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Gdyby przyjąć interpretację strony pozwanej że okres pracy za który przekazano składki na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne nie jest okresem ubezpieczeniowym to nieracjonalnym byłoby przekazywanie tych składek za pełny okres pracy na rzecz osoby, która nie posiada nadal statusu ubezpieczonego i prawa do świadczeń.

W rezultacie przyjął Sąd Rejonowy, iż skoro G. S. podlegał ubezpieczeniu chorobowemu, to efektem powyższego jest nabycie przez wyżej wymienionego prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 12 kwietnia 2013 roku do dnia 24 lipca 2013 roku. Zgodnie bowiem z treścią cyt. wyżej przepisu art. 6 ust. 1 spełnił on ustawowe przesłanki nabycia prawa do zasiłku chorobowego, tj. w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego (tj. w okresie od dnia 08 kwietnia 2013 do czasu odejścia ze służby i nadal) stał się niezdolny do pracy z powodu choroby.

Wyrok powyższy zaskarżył apelacją organ rentowy, który zarzucił naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie, w szczególności art. 6 ust. 1 ustawy z 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. nr 77 z 2010 r. poz. 512 j.t. ze zm.) poprzez przyjęcie, iż powód jest uprawniony do pobierania zasiłku chorobowego za okres od 12.04. do 24.07.2013r.

Stawiając powyższy zarzut domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia odwołania oraz przyznania kosztów postępowania.

Organ rentowy w uzasadnieniu apelacji argumentował, iż nie zgadza się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego reprezentowanym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Jego zdaniem powodowi nie przysługuje zasiłek chorobowy za sporny okres ponieważ ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych nie wymienia prokuratora oraz byłego prokuratora wśród tytułów do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi, a tym samym również chorobowym i wypadkowym. Przekazanie składek za okres pracy prokuratorskiej następuje nie na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych lecz na podstawie ustawy o prokuraturze, a zgłoszenie do ubezpieczenia jest dokonywane tylko z uwagi na konieczność zaewidencjonowania uiszczonych składek.

W świetle powyższego prokuratorzy, pomimo przekazania składek na ubezpieczenia społeczne zgodnie z powołaną ustawą, nie są osobami ubezpieczonymi, a okres służby, za który zostały przekazane składki nie jest okresem ubezpieczenia. Fakt odprowadzenia składek na ubezpieczenie społeczne po rozwiązaniu stosunku służbowego od wynagrodzenia wypłaconego w czasie sprawowania urzędu prokuratora, nie oznacza że były prokurator stał się osobą ubezpieczoną w trybie przewidzianym w przepisach ustawy z dnia 13.10.1998 o systemie ubezpieczeń społecznych. Byłemu prokuratorowi nie przysługuje również zasiłek chorobowy oraz świadczenie rehabilitacyjne za okres po ustaniu stosunku służbowego.

W odpowiedzi na apelację G. S. wniósł o jej oddalenie twierdząc, iż podniesiony w apelacji zarzut naruszenia prawa materialnego w postaci art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa jest zarzutem chybionym. Prezentowanemu zaś stanowisku sprowadzającemu się do zanegowania statusu wnioskodawcy jako osoby ubezpieczonej przeczą wyniki rozumowania uwzględniającego reguły wykładni systemowej, celowościowej, funkcjonalnej i logicznej.

Sąd Okręgowy zważył:

Stan faktyczny sprawy pozostaje niesporny. Jej rozstrzygnięcie zależy wyłącznie od interpretacji przepisów prawa. Przedmiotem sporu jest uprawnienie wnioskodawcy G. S. do zasiłku chorobowego za okres od 12 kwietnia do 24 lipca 2013 roku.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z 25.06.1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu podlegają,

stając się tym samym ubezpieczonym w rozumieniu tego przepisu, osoby wymienione w art. 6 ust. 1, 3 i 12 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (Dz. U. nr 137 poz 887).

Dla potrzeb rozpoznawanej sprawy na uwagę zasługują wyłącznie art. 6 ust. 1, z którego wynika, iż obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze RP są pracownikami, z wyłączeniem jednak prokuratorów.

Przyjmuje się powszechnie, iż lista podmiotów podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu zawarta w art. 6 ustawy systemowej jest zamknięta.

Zważyć jednak należy, iż osoba o cechach wskazanych w tym przepisie zostaje objęta ubezpieczeniem niezależnie od jej woli z mocy ustawy. Staje się stroną stosunku ubezpieczenia i swoim działaniem stosunku tego, o ile spełnia cechy podmiotów wskazanych w przepisie, znieść nie może. Podlega w tym zakresie wyłącznie regulacjom ustawowym. Nawiązanie stosunku ubezpieczenia następuje równocześnie z zaistnieniem sytuacji rodzącej obowiązek ubezpieczenia, jako wyraz automatyzmu prawnego. Jest pochodną stosunku podstawowego, stanowiącego tytuł ubezpieczenia.

Wynikający z powyższego swoisty przymus ubezpieczenia związany jest nierozzerwalnie z obowiązkiem odprowadzenia stosownej składki. Ubezpieczenie społeczne jest bowiem co do zasady ubezpieczeniem odpłatnym. Państwo gwarantuje otrzymanie określonych świadczeń w zamian za otrzymaną składkę. Podleganie ubezpieczeniu rodzi obowiązek jej opłacenia, ale też obowiązek uiszczenia składki rodzi w przekonaniu Sądu Okręgowego stosunek ubezpieczeniowy, stanowiąc jego tytuł.

Ustawą o prokuraturze (Dz. U. 2011.270.1599 t.j.) w jej art. 62 ust. 1 i wprowadzono obowiązek przekazania na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki przewidzianej w przepisach o ubezpieczeniu społecznym za okres pełnienia służby przez prokuratora, z którym stosunek służbowy wygasł m.in. na skutek zrzeczenia się stanowiska. Po uiszczeniu tej składki następuje „włączenie” lub „powrót” byłego prokuratora do systemu ubezpieczeń społecznych, z którego był w okresie pełnienia służby wyłączony. Możliwość tego powrotu jest swoistym koniecznym ekwiwalentem ustawowego obowiązku zapłacenia składki za ten okres.

Jej zapłacenie bez skutku w postaci objęcia byłego prokuratora systemem ubezpieczeń społecznych stawiałoby pod znakiem zapytania cel, dla którego taka składka winna być opłacona.

W rozpoznawanej sprawie powyższe oznacza, zdaniem Sądu II instancji, iż G. S. po ustaniu stosunku służbowego objęty został obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym. Nie było już ku temu przeszkody w postaci statusu prokuratora, a opłacenie, w wykonaniu ustawowego obowiązku, za niego składki za okres pracy prokuratorowskiej – od płacenia której w tym czasie był zwolniony – stanowiło tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym.

Niespornym w sprawie pozostało, iż ubezpieczony był niezdolny do pracy w okresie od 8 kwietnia 2013 roku do 24 lipca 2013 roku. Za czas do 11 kwietnia 2013 roku otrzymał wynagrodzenie za pracę. W takiej sytuacji należny mu zasiłek przysługiwał od dnia 12 kwietnia 2013 roku ciągłej niezdolności do pracy.

Zaskarżone orzeczenie więc w przekonaniu Sądu Okręgowego jest prawidłowe. Apelacja zaś jako niezasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.